

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200339
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8820200339.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1. F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/X, XXX XX I. J. Y., zastúpená AK JAKUBIS & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, 2. I. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/X, XXX XX I. J. Y., zastúpený AK Podhorský & Partners, s.r.o., so sídlom Ventúrska 1, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 10.982,28 eur s príslušenstvom, o späťvzati žaloby takto

rozhodol:

Nepripúšťa späťvzatie žaloby voči žalovanej v 1. rade.

Žalovanej v 1. rade priznáva nárok na náhradu trov konania o späťvzati žaloby v plnom rozsahu.

Pripúšťa späťvzatie žaloby voči žalovanému v 2. rade, v tomto rozsahu zrušuje prvoinštančný rozsudok a konanie zastavuje.

Žalovanému v 2. rade priznáva nárok na náhradu trov celého konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

O výške priznaných náhrad trov konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom prvoinštančného súdu č.k. 3Csp/23/2020-175 zo dňa 27.10.2020 prvoinštančný súd rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu voči žalovaným na zaplatenie 10.982,28 eur z titulu neuhradeného poskytnutého úveru tak, že žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. Žalovaným v 1/ a 2/ rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré trovy je povinný zaplatiť žalobca a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Po vyhlásení rozsudku prvoinštančný súd doručil rozsudok v písomnom vyhotovení dňa 26.11.2021 žalobcovi, dňa 29.11.2021 zástupcovi žalovanej v 1/ rade a dňa 25.11.2021 zástupcovi žalovaného v 2/ rade.

2. Podaním, ktoré došlo prvoinštančnému súdu dňa 6.12.2021 žalobca oznámil súdu, že berie žalobu voči žalovaným späť v celom rozsahu.

3. K späťvzatiu žaloby zaujala písomné stanovisko žalovaná v 1/ rade, ktorá uviedla, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby, pretože je v jej záujme, aby vydané rozhodnutie, ktorým súd vyslovil nedôvodnosť nároku žalobcu, nadobudlo právoplatnosť. Žalovaná je toho názoru, že iba rozhodnutie vo veci samej je spôsobilé nastoliť stav právnej istoty. Preto žiadala, aby súd nepripustil späťvzatie žaloby. Uplatnila si trovy konania za vyjadrenie k späťvzatiu.

4. K späťvzatiu žaloby zaujal písomné stanovisko aj žalovaný v 2/ rade. Uviedol, že so späťvzatím žaloby súhlasí. Poukázal však na absentujúci dôvod, pre ktorý žalobca berie v celom rozsahu späť. Uplatnil si trovy späťvzatia žaloby.

5. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

6. Odvolací súd zistil, že žalobca zobral žalobu späť po tom, ako rozhodol prvoinštančný súd o žalobe, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

Odvolací súd zisťoval u protistrany stanovisko k pripusteniu späťvzatia žaloby.

7. Žalovaná v 1/ rade vyjadrila so späťvzatím žaloby nesúhlas s tým, že uviedla, že je v jej záujme, aby vydané rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu, ktorým bol nárok považovaný za nedôvodný, nadobudlo právoplatnosť. Len takéto rozhodnutie môže pre ňu nastoliť stav právnej istoty.

Odvolací súd skúmal dôvody nesúhlasu žalovanej v 1/ rade so späťvzatím žaloby.

Posúdenie nesúhlasu žalovanej v 1/ rade je vecou úvahy súdu.

Odvolací súd skúmal, či dôvody, ktoré sú vyjadrené v nesúhlase žalovanej v 1/ rade, majú charakter vážnych dôvodov, ktoré môžu spôsobiť, že nebude možné vyhovieť žalobcovi a pripustiť späťvzatie žaloby a konanie zastaviť.

Žalovaná v 1/ rade tvrdila, že rozhodnutie prvoinštančného súdu o uplatnenom nároku žalobcu nastoľuje vo vzťahu k nej stav právnej istoty, teda stav, kedy sa môže na niečo spoľahnúť, resp. dôverovať v určitý záver, ktorý spočíva v tom, že žalobca si voči nej nemôže už uplatňovať žalovaný nárok.

Odvolací súd pri rozhodovaní a úvahe o dôvodoch, ktoré žalovaná v 1/ rade považovala za vážne dôvody, dospel k záveru, že jej nesúhlas je dôvodný. Predmetom súdneho sporu je spotrebiteľský nárok, kde žalobca ako dodávateľ si uplatňuje nárok voči žalovanej ako spotrebiteľke z titulu neuhradeného úveru. Spotrebiteľský vzťah je vzťahom nerovnovážnym, kedy spotrebiteľ oproti dodávateľovi nemá dostatočne silné postavenie a len v dôsledku zákona a existujúcej judikatúry je možné tento vzájomný nerovnovážny stav vyrovnáť.

Preto pri posudzovaní vážnych dôvodov odvolací súd považoval za dôvodné tvrdenie žalovanej, že má obavu o opakované uplatňovanie neopodstatneného nároku žalobcu, pretože už v prvoinštančnom rozsudku okrem toho, že uplatnený nárok prvoinštančný súd považoval za premlčaný a žalobca si uplatňoval ako dodávateľ práva z premlčaného nároku, je možné v neprospech žalobcu a späťvzatiu žaloby vyhodnotiť aj tú skutočnosť, že svoj zámer dosiahnuť vymožitelnosť uplatňovanej pohľadávky snažil sa docieľiť podpísaním uznania dlhu s dohodou o splátkach zo dňa 14.11.2017, ktorú prvoinštančný súd považoval za nekalú obchodnú praktiku a takýto prejav považoval za absolútne neplatný, resp. neúčinný.

Všetky tieto okolnosti svedčia o tom, že žalobca nemal v úmysle sa prispôbiť hmotnoprávnym predpisom, ktoré mu znemožňovali nárok uplatňovať a hľadal spôsob, ako zabezpečiť vymožitelnosť takéhoto nároku. Snažil sa predísť zamietavému rozhodnutiu, ktoré dokonca nenapadol ani opravným prostriedkom, keď prvoinštančný súd určil konanie žalobcu ako konanie, ktoré nie je v súlade s hmotným právom.

Preto vo vzťahu k žalovanej v 1/ rade a pre princíp právnej istoty je zamietnutie žaloby voči žalovanej v 1/ rade rozhodnutím, ktoré v rámci miery ohrozenia práv žalovanej dáva žalovanej právnu istotu, že voči nej si žalobca už nebude môcť uplatňovať z titulu uvedenej úverovej zmluvy žiadne nároky. Preto späťvzatie žaloby odvolací súd nepripustil.

8. O trovách konania o späťvzatiu žaloby odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V konaní o späťvzatiu žaloby bola úspešná žalovaná v 1/ rade a preto jej voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. Žalovaný v 2/ rade so späťvzatím žaloby voči jeho osobe súhlasil, nevyjadril žiadne dôvody vážneho charakteru, ktoré by voči nemu spôsobili neprípustnosť späťvzatia žaloby.

Preto odvolací súd voči žalovanému v 2/ rade späťvzatie žaloby pripustil, prvoinštančný rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a konanie voči žalovanému v 2/ rade zastavil.

10. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP. Odvolací súd priznal nárok na náhradu trov celého konania žalovanému v 2/ rade, ktorý bol voči žalobcovi v celom rozsahu úspešný. Žalobca zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu a bez toho, aby bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný v 2/ rade zaviniel zastavenie konania.

Preto, keďže žalobca zobral žalobu späť v plnom rozsahu voči žalovanému v 2/ rade bez uvedenia dôvodu, zodpovedá za vzniknuté trovy žalovanému v 2/ rade.

11. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd vo vzťahu k priznaným nárokom na náhradu trov konania rozhodol uznesením. O výške nároku rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia vo vzťahu k oboj žalovaným.

12. O tomto nároku rozhodol odvolací súd v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.